

Tuning People / De Maan

Bonte nacht (4+)

HET VERLANGEN NAAR EEN EINDELOZE ZEE

Tuur Devens

2 april 2017

Gezien op 14 oktober 2016, C-mine, Genk (België)

In mijn zoektocht naar interessante studies over kindertheater kwam ik ook uit op het doctoraat van Marion Prieckaerts (Universiteit Maastricht): *Het verlangen naar de eindeloze zee*. Dat zinnetje komt uit een citaat van Antoine de Saint-Exupéry en dat vond ik op zijn beurt weer heel toepasselijk voor de maffe bonte verfvorstelling van het dadaïstisch getinte Tuning People. De nieuwe ‘nieuwe wilden’ slaan al vervend toe op het podium. Dat wakkert bij kinderen een enorm verlangen op om te kijken, en ook om dat zelfs eens uit te testen. Ouders en leerkrachten wezen dus gewaarschuwd.

In haar studie uit 2005 toont Marion Prieckaerts aan dat de school een grote rol speelt in de ontwikkeling van cultuurparticipatie. Je moet kinderen al van jongs af aan met kunst in contact brengen. Alleen reproductieprentjes van kunstwerken en erover vertellen in de klas is echter niet voldoende. Scholen hebben de taak om, liefst met de ouders samen, kinderen al vanaf de kleuterschool cultuur en kunst te laten beleven. Prieckaerts haalt daarvoor een tekstje van Antoine de Saint-Exupéry aan: ‘Wanneer je een schip wilt bouwen,/ breng dan geen mensen bij elkaar/ om hout te

verzamelen,/ de taken te verdelen,/ maar leer hen te verlangen naar de eindeloze zee.' Toegepast op *Bonte nacht*: voordat je de kinderen met kwasten, rollers en borstels los laat op papier en muren, is het goed ze eens te tonen wat ze allemaal kunnen doen, in een eindeloze zee van spatten en kleuren. *Bonte nacht* wekt verlangens. En hoe.

Met hun drieën staan ze er: twee meisjes (Katrien Valckenaers en Greet Jacobs) en een jongen (Maxim Storms). Met verfborstel in de aanslag kijken ze het publiek aan met een blik van 'denk niet dat we niet durven'. Rond hen hangen grote schermen, staan er emmers met verf. Een uitdagend lachje, en dan kliederen de drie Vlaamse nieuwe dada-wilden met verve om zich heen. *Bonte nacht* kleurt heel bont. Alles zal eraan geloven, in alle kleuren, onder industrieel sissende en knerpende klanken.

De drie vertellen met horten en stoten een ongerijmd verhaal over blauwe koeien en groene gaten, over ballonnen die in konijnen ontploffen. Heel herkenbaar kinderlijk passen ze hun fantasie aan, aan de inbreng van de anderen. Ondertussen laten ze de verf alle kanten op spatten, transformereren ze zich in amorfe wezens met veel poten en benen. Het lijken kevers, spinnen, paarden, maar dan toch weer niet. Welke benen zijn echt? Welke zijn namaak?

Tuning People (met Jef Van gestel, Karolien Verlinden en klankman Wannas Deneer) zet samen met De Maan (met objecten van Paul Contryn) zijn dadaïstisch parcours verder na *Tape voor kleuters* (2011) en *Dadakaka* (2015). Ook in *Bonte nacht* turen we niet naar een kalme vlakke zee, maar deinen we mee op de klotsende golven. In een geraffineerde

en laconieke mengeling van naïviteit en zogenaamde kinderlijke onschuld weet de voorstelling je compleet te overspoelen. De action- en bodypainting van de spelers is fris en ontwapenend grappig. Op het puntje van je stoel blijf je met steeds groeiende verwondering kijken naar hun incorrect gedrag. Steeds als je denkt dat ze de grens van de fantasie bereikt hebben, gaan ze een stapje verder en vergroten ze hun verbeeldingsdrang. Wat je als kind zou willen doen, maar niet durft, doen die drie gewoon! Het verlangen om zelf aan deze kleurenzee te werken groeit. Verfmomenten thuis of in de klas kunnen na deze theaterbelevenis wel een ander verloop kennen.

Bonte nacht is ook een ideale schoolvoorstelling, om met volle teugen van te genieten. Ze wekt verlangens naar meer soortgelijk theater. En dat kan nu ook in Nederland. Verheugt u! Katrien Valckenaers, Maxim Storms en Jef Van gestel zijn namelijk behalve met *Bonte nacht* ook nog mee te maken in andere voorstellingen op festival Tweetakt.